

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 636/2019-4

REPUBLIKA HRVATSKA
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Ranka Marijana, kao predsjednika vijeća, te Melite Božičević-Grbić i Ileana Vinja, kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Maje Ivanović Stilinović, kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okr. Z. L. zbog kaznenog djela iz čl. 110. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17. i 118/18. - dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Osijeku od 4. studenog 2019. broj Kov-19/2019-18, u sjednici održanoj 28. studenog 2019.,

r i j e š i o j e:

Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, preinačuje se prvostupanjsko rješenje u cijelosti na način da se iz spisa predmeta neće izdvojiti dijelovi nalaza i mišljenja psihijatrijskog vještaka prof. dr. sc. P. F. na str. 6. pasus 2., str. 7. pasus 1. i 2. i str. 8. pasus 2. rečenica 1. i 2. i pasus 3.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem optužnog vijeća Županijskog suda u Osijeku, na temelju čl. 351. st. 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12.-odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14. i 70/17. - dalje: ZKP/08.) odlučeno je da se iz spisa predmeta izdvaja kao nezakonit dokaz dio sudsko-psihijatrijskog nalaza i mišljenja vještaka za psihijatriju prof. dr. sc. P. F. i to na str. 6. pasus 2., str. 7. pasus 1. i 2. i str. 8. pasus 2. rečenica 1. i 2. i pasus 3. nalaza, te će se tako izdvojeni dokaz po pravomoćnosti rješenja zatvoriti u poseban omot i čuvati kod suca istrage odvojeno od ostalih spisa i ne može se razgledati niti se njime može služiti u postupku.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio državni odvjetnik bez naznake žalbenih osnova s prijedlogom da se pobijano rješenje „u smislu navoda žalbe ukine“.

Na temelju čl. 495. u vezi s čl. 474. st. 1. ZKP/08. spis je bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Žalba je osnovana.

Po mišljenju prvostupanjskog suda dijelovi nalaza i mišljenja psihijatrijskog vještačenja su nezakoniti dokaz u smislu čl. čl. 10. st. 2. toč. 2. u vezi s čl. 64. st. 1. toč. 7. ZKP/08. jer sadrže „...samu izjavu okrivljenog... o navedenom događaju...“ a kako se okrivljenik brani šutnjom „...navedena izjava se ne može inkorporirati u nalaz i kao takav se dio nalaza ne može koristiti kao zakonit dokaz...“.

Nasuprot tome u pravu je državni odvjetnik da sadržaj razgovora vještaka psihijatra s okrivljenikom ne predstavlja obranu-iskaz okrivljenika i ne može se koristiti kao saznanje o činjenicama vezanim uz terećeno kazneno djelo neovisno o načinu na koji se optuženik brani u postupku, a koje stanovište je izraženo u više odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Kžm-27/2017, I Kž-467/09, I Kž-109/14, I Kž-1039/09, Kžzd-8/2017).

Naime, forenzični psihijatrijski (jednako vrijedi i za psihologijski) intervju, ovdje naznačen kao „Anamneza“, ustvari je izjava okrivljenika za potrebe vještačenja i ocjenu njegovog psihofizičkog statusa, a ovisno o načinu na koji će okrivljenik naknadno u postupku iznositi obranu odnosno iskazivati o terećenom djelu vještačenje može biti korigirano odnosno dopunjeno.

Stoga je trebalo prihvatiti žalbu državnog odvjetnika, na temelju čl. 494. st. 3. toč. 3. ZKP/08., odlučiti kao u izreci.

Zagreb, 28. studenog 2019.

Zapisničarka:
Maja Ivanović Stilinović, v.r.

Predsjednik vijeća:
Ranko Marijan, v.r.